

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 19	Utgitt 3 mai.	1911
--------	---------------	------

Kongelig resolution

28 april.

av 28de april.

Nedenstaaende utkast til »Instruks for de offentlige kontorer for undersøkelse av skibsinstrumenter m.v.« approberes, idet de nuværende bestemmelser derom ophæves.

Almindelige bestemmelser.

1.

Kontorenes bestyrere og assistenter ansættes av Forsvarsdepartementet efter indhentet forslag fra magistrat og formandskap.

Funktionærene har at rette sig efter de av departementet givne bestemmelser.

Bestyreren forestaar og fordeler arbeidet.

2.

Kontorenes opgave er:

- a) at avgjøre, om de lanterner og instrumenter m. v., som forelægges dem til undersøkelse, er i god og brukbar stand og overensstemmende med gjældende love og bestemmelser;
- b) at bistaa redere og navigatører ved anskaffelse av lanterner og instrumenter m. v. samt med anvisninger angaaende behandlingsmaaten;
- c) at opstille lanterner og instrumenter ombord samt foreta kompaskompensation og deviationsundersøkelse overensstemmende med de herfor gjældende regler;
- d) at utføre kartrettelser og saavidt gjørlig mindre kart- og hydrograferingsarbeider i specielle øiemed;
- e) at opbevare kronometre;
- f) at bistaa indenlandske fabrikanter av lanterner og skibsinstrumenter med opplysninger.

28 april.

3.

Ret til at utfærdige certifikat efter denne instruks tilkommer kun de offentlige kontorer for undersøkelse av skibsinstrumenter m. v.

4.

Forsvarsdepartementet kan foreta saadanne ændringer i denne instruks, som maatte ansees hensigtsmæssige.

Lanterner.

I. Almindelige regler.

Hensigten med efterfølgende regler er, at de skal tjene til støtte ved bedømmelsen av, hvorvidt lanterne er i overensstemmelse med den internationale plakat indeholdende regler til forebyggelse av sammenstøt mellem fartøier samt signaler for havsnød (styringsplakaten). Reglene er saaledes ikke til hinder for mulige forbedringer i lanternekonstruktionen.

A. Dimensioner.

De her angivne dimensioner*) er ikke obligatoriske, men skal kun tjene som veiledning. Dog bør man for de side- og toplanter, som skal være i overensstemmelse med styringsplakatens § 2 (henholdsvis 2 og 5 kvartmils synsvidde), ikke uten tvingende grund gaa under de nedenfor anførte dimensioner, da lyskilden ellers kan forårsake en for stor ophetning.

For side- og toplanter til smaa fartøier (styringsplakatens § 7) kan mindre dimensioner anvendes i forbindelse med mindre lyskilder (6 " rundbrændere eller 12 " flatbrændere).

1. Side- og toplanter.

Sidens høide (uten skorsten og tak)	28 cm.
— bredde	23 »
Linsens radius	7 »

*) Brændernes dimensioner gjælder, hvor petroleum anvendes som brændsel og er betegnet saaledes, som det brukes av fabrikantene:

14 " flatbrænder har 30 mm. bred veke.

12 " — — — — — 26 — — — — —

6 " — — — — — 13 — — — — —

14 " rundbrænder » 23 mm. diameter.

10 " — — — — — 17 — — — — —

6 " — — — — — 13 — — — — —

Anvendes fettolje, maa brænderens størrelse økes med en halvdel.

Linsens høide:

28 april.

Fresnelske, sammensat av flere elementer og
slipt, mindst 10 cm.
— , presset av ett stykke og slipt, mindst 14 »
Buen, som linsen maa omfatte, fri av indfatningen,
henholdsvis 10 og 20 str.
Brænderens størrelse 10 "" rundbr.
eller (ved sidelanterner) 14 "" flatbr.

2. Ankerlanterner.

Høide (uten skorsten og tak) 22 cm.

Brænderens størrelse:

- som for sidelanterner, naar ingen linse anvendes til forøktelse av lysstyrken;
- naar lanternen er forsynt med linse, 6 "" rundbr.

3. Røde lanterner for ikke manøverdygtige fartøier.

(Styringsplakatens § 4 a).

Høide som for ankerlanterner.

Brænderens størrelse 10 "" rundbr.

4. Hæklanterner.

Sidens høide (uten skorsten og tak) 22 cm.

Brænderens størrelse 6 "" rundbr. eller 12 "" flatbr.

Buen, fri av indfatningen, 12 str.

B. Lampe og brændsel.

Rundbrændere er altid at foretrække for flatbrændere.

Lampeglass bør altid benyttes; de maa altid være ufarvet.

Til top-, anker- og de under A. 3 nævnte røde lanterner maa kun anvendes rundbrændere med lampeglass.

Elektriske lamper maa ikke være paa mer end 32 normallys.

Lampen bør kunne sættes ind i lanternen, uten at glasset avtages.

Flatbrændere maa være saa høie, at deres overkant er mindst 3 cm. over beholderen, ellers er man utsat for, at oljen (petroleum) blir for varm, hvorved flammen vil blaffe under rystelser.

Veken maa altid passe nøiagtig til brænderen og være forarbeidet av godt, bløtt vekegarn. Er vekerne for tynde eller for smale, brænder de let ned, hvilket kan ha gasutvikling og eksplosion til følge. Flatbrændere skal oventil være forsynt med beskyttelsesblik.

28 april. Lufttilgangen maa være tilstrækkelig, saa lampen kan brænde klart og jævnt uten at ose og uten at bli for sterkt opvarmet. Paa den anden side maa lufttilgangen heller ikke være for stor, saa lampen slukker i uveir og sjøgang, eller saa sjøvand kan trænge ind i den.

Naar sidelanterner er malt utvendig, skal styrbords lanterne være grøn og bakbords lanterne rød. Er de ikke malt

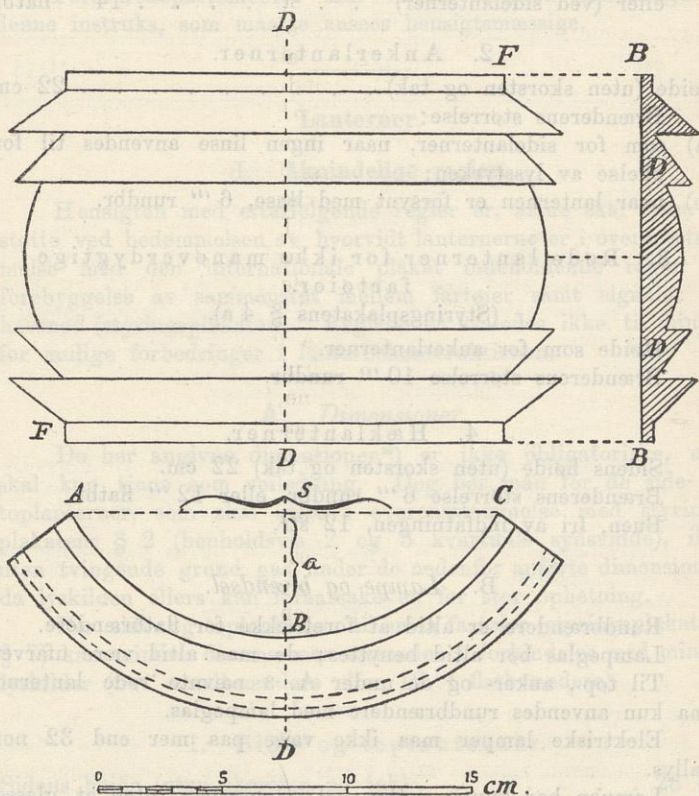

Fig. 1.

utvendig, skal de være forsynt med tydelig merke »Styrbord« eller »Bakbord«.

For at hindre forveksling skal lampestellet være merket med lanternens fabriksnummer.

C. Linser og glas.

Til side- og toplanterner — ogsaa til side- og toplanterner til dampfartøier under 40 tons (styringsplakatens § 7) — skal

anvendes Fresnelske linser (fig. 1). Derimot er saadanne linser ikke nødvendige ved hæk- eller ankerlanterner eller ved de røde lanterner, som ifølge styringsplakatens § 4 a skal benyttes av fartøier, som paa grund av et eller andet uheld ikke er under kommando.

Linsen, hvis horisontale tversnit bør være en nøiagtig cirkel eller en del derav, skal være saaledes konstruert og slipt, at lysstraalene, naar lampen staar rigtig, danner en uavbrutt lysbunt av flammens bredde og linsens høide.

Endvidere maa linsen være saaledes konstruert, at lysstraalene ikke kastes ut i fuldstændig parallele retninger, men saaledes, at de divergerer omtr. 15° i vertikalplanet, d. v. s. $7\frac{1}{2}^{\circ}$ opover og $7\frac{1}{2}^{\circ}$ nedover, for at lysstyrken i horisontal retning ikke skal bli for liten, naar fartøiet ligger over.

Sidelanternelinser maa ikke være gjennomfarvet; de skal være hvite, med farvede skyveglas. For at disse ikke skal kunne forveksles, bør de være saaledes indrettet, at de røde skyveglas kun passer i bakbords, og de grønne kun i styrbords lanterner.

Skyveglassenes farve maa ikke være for mørk. De røde maa enten være kobber- eller guldrubin-farvet (den sidste farve foretrakkes), de grønne lys-blaa-grønne, ikke gul- eller græsgrønne.

Ved »farvede skyveglas« forstaaes i disse regler ogsaa den røde cylinder til lanterner for ikke manøverdgtige skibe.

D. Reflektorer.

Reflektorer skal ikke anvendes i toplanterner og heller ikke i andre lanterner, dersom elektrisk lyskilde benyttes. Reflektor er i det hele tat unødvendig, naar linsen er rigtig konstruert og godt slipt.

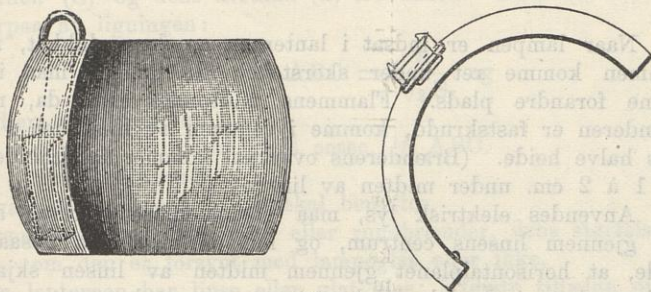

Fig. 2.

I ethvert fald maa

1. reflektoren være av nysølv eller kobber (indvendig for-sølv) og godt polert,

- 28 april. 2. den indre flate være en del av en kuleflate (fig. 2),
 3. denne flates størrelse og form være saadan, at de reflekterte straalene ogsaa kastes ut til linsens ytterste kanter.

E. Linsens, lyskildens og reflektorens stilling.

Linsen i sidelanterner maa være saaledes indsat, at en linje fra vekens inderkant (ved elektrisk lys fra glødetraadens inderside) til den forreste del av linsen fri av indfatningen blir parallel med lanternens langskibs sidevæg (se fig. 3 linje AD parallel LL).

Hvis den for indfatningen frie del av linsen omfatter en større bue end 10 streker, maa den overflødige del av glasset dækkes med en blikstrimmel.

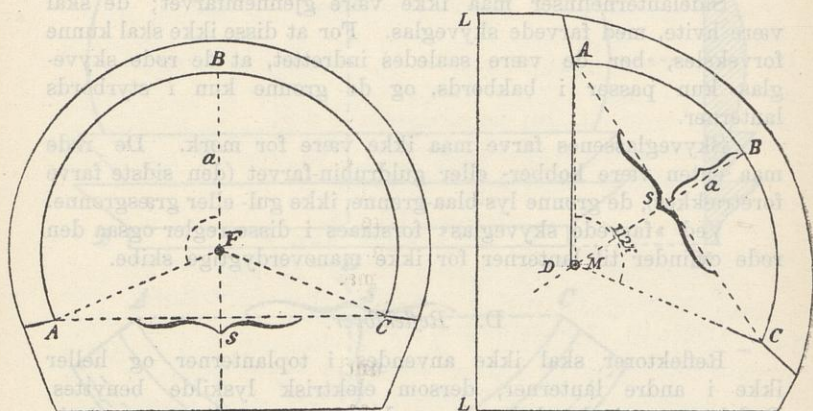

Fig. 3.

Naar lampen er indsat i lanternen og døren lukket, maa flammen komme ret under skorstenen og lampen maa ikke kunne forandre plads. Flammens midtpunkt maa da, naar brænderen er fastskrudd, komme i centrum av linsebuen i linsens halve høide. (Brænderens overkant kommer da almindeligvis 1 à 2 cm. under midten av linsen).

Anvendes elektrisk lys, maa glødelampens vertikale akse gaa gjennem linsens centrum, og lampen maa staa i saadan høide, at horisontalplanet gjennem midten av linsen skjærer glødetraadene i 2 dele med omtrent samme lysstyrke. Ved glødelamper med enkelt traad eller med ett slyng vil dette i almindelighet opnaaes, naar planet skjærer traaden eller slyngtet omtrent $\frac{2}{3}$ fra oven; ved flerslyngtet, naar det skjærer slyngtet omtrent gjennem midten.

I sidelanterner maa flatbrændere og elektriske holdere (naar 28 april. de er fastskrudd) staa saaledes, at veken for de førstes vedkommende og et vertikalplan gjennom glødelegemets sterkeste lysflate for de sidstes vedkommende blir parallel med korden S (fig. 3).

Lampen maa ikke kunne stilles i forskjellig høide, og ingen del av beholderen maa opfange nogen av de direkte straalene fra lampen til linsen.

Lyskilden maa kun bestaa av 1 lampe.

Beholderen skal rumme saa meget brændsel, at lampen kan brænde i 16 timer.

Anmerkning. Efter anstillede forsøk er forbruket av petroleum for de forskjellige brændere følgende:

14''' rbr.	34,2	gram pr. time
10''' »	26,7	—»—
6''' »	16,7	—»—
14''' flbr.	23,3	—»—
10''' »	18,3	—»—
7''' »	15,0	—»—

Anvendes reflektor, maa den være anbragt saaledes, at centrum for dens kuleflate falder i flammens midtpunkt samt være fæstet saaledes, at den ikke kan forandre stilling, naar lampen staaar paa plads i lanternen.

For at undgaa forveksling, maa lanternens fabriksnummer ogsaa være anbragt paa reflektoren.

II. Lanterners undersøkelse.

Lanternens dimensioner eftermaales.

Linsens bue (ABC) og radius (MB) fig. 3 beregnes av korden (S) og dens avstand (a) fra linsen. Buen (ABC) faaes derpaa av ligningen:

$$\tan \frac{1}{4} ABC = \frac{a}{\frac{1}{2} S} \text{ og}$$

radien av ligningen:

$$r = \frac{1}{2} S \operatorname{cosec} \frac{1}{2} ABC.$$

Videre ettersees:

Hvad slags brændsel, som skal benyttes.

Brænderens art, om flat- eller rundbrænder, dens størrelse, og om den er forsynt med lampeglass eller ikke.

Om lanternen har linse eller glat glas; i første tilfælde, om den er sammensat av flere elementer — og hvor mange —, eller om den er presset i ett stykke.

Linsens (glassets) stilling i lanternen.

Høiden fra beholderens overkant til brænderens top.

28 april. Lyskildens stilling i forhold til linsen. Det maa strengt paa-sees, at stillingen er rigtig, ti hvis dette ikke er tilfældet, blir lanternens lysvirkning svækket, og lyset ikke jævnt. En feilagtig anbragt lyskilde tillates ikke; særlig er det uheldig, at lyskilden staar for lavt.

Ved elektrisk lys skal stillingen om mulig kontrolleres ombord i vedkommende skib, mens lanternen brænder. I certifikatet gives i punkt 8 en nærmere redegjørelse angaaende glødelegemets art (f. eks. enkelt traad, ett slyng, flere slyng, metaltraader osv.), hvorhos høiden fra kontakten i bunden av lampeholderen til det høieste punkt av glødelegemet anføres, for at man, naar lampen er utbrændt eller ødelagt, kan erstatte den med en av lignende art.

Ved bedømmelsen av glassenes farve brukes normalglas. Det glas, som undersøkes, maa være farvet i den samme tone som normalglasset, altsaa for grøn: lys-blaa-grøn, for rød: kobber- eller guldrubinfarvet, og det maa ikke være væsentlig lysere i farvetonen end normalglasset.

Er det glas, som prøves, mørkere end normalglasset, maa dets brukbarhet avgjøres ved fotometrisk undersøkelse av lanternens lysstyrke.

For at undersøke, om det grønne glas slipper for mange røde stråler igjennem, holder man bak det kobberfarvede røde normalglas først det normalgrønne, saa det grønne glas, som skal undersøkes, eller helst begge glas samtidig ved siden av hinanden op mot himlen. Dersom denne da viser sig rødere gjennem det glas, som skal undersøkes, end gjennem normalglasset, maa det kasseres.

For at fastslaa, om det røde glas er guld- eller kobber-rubinfarvet, holder man paa samme maate et grønt glas foran eller bak det røde glas, som skal prøves.

Ved et guldrubinfarvet glas vil himlen vise sig fiolet, mens kobberrubinfarvet glas ikke slipper noget lys igjennem og av den grund viser sig mørkt.

De farvede skyveglas i lanterner med elektrisk lys behøver ikke at være mørkere end for petroleumslys, dog er det til-raadelig at vælge den grønne farvetone saaledes, at den slipper endnu færre røde stråler igjennem end den normalgrønne.

Naar de røde cylindre til lanterner for ikke manøverdgytge skibe undersøkes, maa man ikke se lodret paa cylindernes akse, som i fig. 4, hvor a forestiller det grønne glas, b den røde cylinder og c øiet.

Her gaar lyset 4 ganger gjennem farvet glas og blir derved saa svakt, at man kun kan opfatte den fiolette farve, naar man holder glasset i direkte sollys.

28 april.

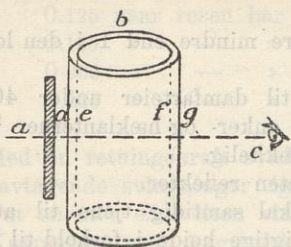

Fig. 4.

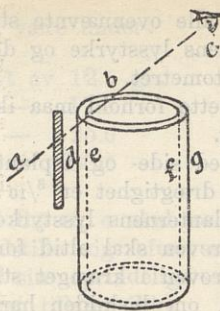

Fig. 5.

For at faa rigtig resultat maa man holde glasset saaledes, at lyset kun gaar 2 ganger gennem (fig. 5). Viser glasset sig nu mørkt, er farven en kobberrubinfarve; viser det sig fiolet, er det en guldrubinfarve.

Synsvidden bestemmes fotometrisk ved normallanternen, hvis lysstyrke svarende til synsvidder paa 2 og 5 kvm. er bestemt saaledes:

For hvitt: 21 Heffner-lys.

For grønt: 17 — (normalgrøn glasskive).

(For rødt kan der ikke gives nogen tilsvarende opgave, da der ikke foreligger nogen maalingsresultater. Dog antar man, at lysstyrken for rødt maa være 19—20 Heffner-lys).

Normallanternen, hvis blus maa være skrudd op til rigtig høide, og som altid maa holdes i den bedste stand og brænde med størst mulig klarhet, sættes paa sin plads saaledes, at dens lys kan kastes frit i retning mot den lanterne, som skal undersøges.

I en afstand av 3 meter og i samme horisontalplan blir nu den anden lanterne opstillet og prøvet i følgende stillinger:

1. Med lensens midte vendt mot normallanternen

a. i lodret stilling,

b. med 5^0 krængning forover,

c. med 5^0 — agterover.

2 og 3. Med lensens begge yderkanter vekselvis vendt mot normallanternen.

Under denne dreining av lanternen bestemmes samtidig lysvinkelen, idet man maaler dreiningsvinkelen.

I certifikatet skal denne lysvinkel angives i hele streker og ikke i grader.

For sidelanterner maa lysvinkelen være 10 streker (maalt fra fuld lysstyrke i retning forover til lysets forsvinden), for toplanterner 20 og for hæklanterner 12 streker.

28 april. I alle ovennævnte stillinger blir forholdet mellem normal lanternens lysstyrke og den anden lanternes lysstyrke bestemt ved fotometret.

Dette forhold maa ikke være mindre end 1 i den lodrette stilling.

Ved side- og toplanter til damfartøier under 40 tons brutto drægtighed er $\frac{3}{10}$ og for anker- og hæklanterner $\frac{2}{10}$ av normallanternens lysstyrke tilstrækkelig.

Prøven skal altid foregaa uten reflektor.

Prøven i krænget stilling skal samtidig tjene til at kontrollere, om lyskilden har den rigtige høide i forhold til linsen. Er dette tilfælde, vil lysstyrken i begge de krængede stillinger være omtrent den samme; er lysstyrken større ved holding forover end ved holding agterover, staar lyskilden for lavt, i motsat fald for høit. Lysstyrken ved 5^0 krængning skal være omtrent $\frac{3}{4}$ av normallanternens lysstyrke. Hvis den er mindre, maa dette bemerkes paa certifikatet; men forøvrig er det heldigst at søke utvirket hos fabrikantene, at linserne faar den rigtige spredningsvinkel av $7\frac{1}{2}^0$ nedover og $7\frac{1}{2}^0$ opover.

Den i styringsplakatens § 7.3 omhandlede lanterne med grønt glas paa den ene side og rødt glas paa den anden for ro- og seilfartøier under 20 tons undersøkes i tilfælde kun med hensyn til praktisk anvendelighet og ikke fotometrisk for synsvidde.

Lanterner, som er indrettet baade til petroleum og til elektrisk lys, behøver ikke fotometrisk undersøkelse av glødelampens lysstyrke, hvis glødelampen er av almindelig form og størrelse (25—32 lys), da en saadan lampe altid tilfredsstiller fordringene med hensyn til synsvidde, naar lanternen i enhver henseende har vist sig tilfredsstillende med petroleumbrænder.

Kompasser og peilapparater.

Luftkompasser.

Bollen undersøkes med hensyn til inndeling og peilindretning, pindens centrering og høide, spidsens beskaffenhet, samt hvorvidt bolle og peilindretning er fri for jern og vel avbalansert.

Rosen undersøkes med hensyn til inndeling, kollimationsfeil, antal magnetnaaler (mindst 2) samt deres længde og beliggenhet, spor, sten, diameter og vegt.

Man bestemmer utslagsvinkelen φ , svingningstiden t^* , samt $\frac{m}{p}$ og $\frac{k}{p}$.

*) Rosens svingningstid og skibets slingringsperiode bør, for at rosen skal funktionere godt i sjøgang, staa i et irrationalt forhold til hinanden. Vælger man en mindre svingningstid, maa man fordre et større magnetisk moment (større værdi av φ).

Som eks. anføres, at $\frac{m}{p}$ ikke bør være under:

28 april.

0.125 naar rosen har en vekt av 12.5 gr.

0.160 » — » — — 17.5

0.200 » — » — — 25.0

0.225 » — » — — 30.0

Med en retningskraft svækket til 0.5 G. e. skal rosen med jevnt avtagende svingninger igjen indstille sig efter at være bragt ut en stor eller liten vinkel fra sin oprindelige stilling.

Kompasser med magnetisk dæmper tillates ikke.

Væskekompasser

undersøkes med hensyn paa inndeling, kollimationsfeil, og om de indstiller sig ved svækket retningskraft — 0.5 G. e. Hvis det findes paakrævet, undersøkes, om rosen indstiller sig ved en temperatur av $\div 5^0$.

Hvis det av skibskontrollen forlanges, at fartøier skal være forsynt med kompasser av forskjellig godhet (klasse), varierende efter fartøiets størrelse, byggemateriale eller fart, skal kontoret ved kompasundersøkelsen avgjøre, til hvilken klasse instrumentet efter sine egenskaper skal henføres.

Peilapparater.

Ethvert peilapparat maa funktionere let og sikkert. Desuten maa i tilfelde:

1. Diopterlinjalen med lethed kunne svinges rundt i de forskjellige retninger. Diopterne skal være indbyrdes parallelle samt staa lodret paa den inndelte skives eller rings plan saaledes, at en sigtelinje fra hvilkensomhelst del av sprækken til traaden i den anden diopter gaar gjennom diopterlinjalens omdreiningssakse.
2. Skiven eller ringen være riktig inndelt og ha sit centrum i omdreiningssaksen.

Hvis refleksionsspeil eller prisme benyttes, maa deres refleksionsplan i en hvilkensomhelst stilling falde i sigteplanet.

Sekstanter og oktanter.

Sekstanter og oktanter undersøkes efter følgende regler:

1. Alhidaden maa gli let paa buen, og dens skruer maa være gode.

- 28 april. 2. Buens inddeling bør være i sølv, platina eller guld. Den maa være jevn og passe med noniens.
3. Noniens inddeling maa være jevn og tydelig og slutte nøiagtig til buen.
4. Speilene undersøkes for planitet og paralelisme. Paralelfeilen bør ikke overstige 5".
5. Instrumentet undersøkes dernæst paa et sekstantprøvningsapparat for eksentricitetsfeil m. m. Kan der for feilen opsættes korrektionstabel, opsættes saadan i certifikatet.
- Anm. Under vinkelmaalingen maa alhidaden indstilles paa de forskjellige gradantal snart fra høire og snart fra venstre for at undersøke tappens friktion.
6. De farvede glas undersøkes for planitet og paralelisme.
7. Kikkertene maa være gode og forstørre tilstrækkelig.

Hvis det av skibskontrollen forlanges, at fartøier skal være forsynt med sekstant eller oktant av forskjellig godhet (klasse) varierende efter skibets størrelse eller fart, skal kontoret ved undersøkelsen av sekstanter og oktanter avgjøre, til hvilken klasse instrumentet efter sine egenskaper skal henføres.

Kronometre.

Temperaturprøven foretages i 5 perioder paa 6 dage.

1ste periode	kronometret i temp av	10° C.
2den	»	» 20°
3dje	»	» 30°
4de	»	» 20°
5te	»	» 10°

Mellem hver periode indlægges en dag.

Middelvariationen i daglig gang bør ikke overstige $\pm 1.0^s$ (inden hver periode).

Største variation i daglig gang for 1° temperaturforandring bør ikke overstige 0.2^s (under hele prøven).

Daglig mediumsgang bør ikke overstige 3.0^s ved middeltemperaturen (ca. 20°).

Hvis tiden er knap, kan prøven indskrænkes til 4 dage for hver periode; man kan ogsaa ta f. eks. 3 perioder à 10°, 20° og 30° C. i 4 dage hver; men prøven blir da mindre nøiagtig.

Er der ikke anledning til temperaturprøve, undersøkes kronometrets stand og gang som almindelig; middeltemperaturen under observationen angives paa certifikatet.

Skibsbarometre.

28 april.

Barometret stilles efter et normalbarometer og undersøkes med en luftpumpe i stigende og faldende lufttryk mellem 710 og 780 mm.

Karter m. v.

Norske karter m. v. bringes à jour efter de fra Fyrvæsenet og Norges Geografiske Opmaaling udsendte meddelelser.

Utenlandske karter m. v. kontrolleres i den utstrækning, hvortil kontorene har anledning.

Skrivelse fra Handelsdepartementet,

29 april.

hvorefter dette i skrivelse til Riksforsikringsanstalten i henhold til § 31 i lov om sykeforsikring av 18 september 1909 har fastsat nedenstaaende av den departementale tariffkomité foreslaaede normaltarif som gjældende for de efter nævnte lov oprettede kredssykekasser:

Forslag til Normaltarif.**Præmie for 1 uke**

Indtægts- klasse:	i risikoklasse:			
	I	II	III	IV
	Øre	Øre	Øre	Øre
1	25	30	35	40
2	30	35	40	50
3	35	40	50	60
4	40	50	60	70

Præmie for 4 uker

Indtægts- klasse:	Den hele præmie	Derav falder paa:			
		et pligtig medlem	arbeids- giveren	staten	kommunen
		Øre	Øre	Øre	Øre
		Risikoklasse I			
1	100	60	10	20	10
2	120	72	12	24	20
3	140	84	14	28	14
4	160	96	16	36	16

29 april.

Præmie for 4 uker

Indtægts- klasse:	Den hele præmie	Derav falder paa :			
		et pligtig medlem	arbeids- giveren	staten	kommunen
	Øre	Øre	Øre	Øre	Øre
	Risikoklasse II				
1	120	72	12	24	12
2	140	84	14	28	14
3	160	96	16	32	16
4	200	120	20	40	20
	Risikoklasse III				
1	140	84	14	28	14
2	160	96	16	32	16
3	200	120	20	40	20
4	240	144	24	48	24
	Risikoklasse IV				
1	160	96	16	32	16
2	200	120	20	40	20
3	240	144	24	48	24
4	280	168	28	56	28

Risikoklasse I					
1	180	108	18	36	18
2	200	120	20	40	20
3	240	144	24	48	24
4	280	168	28	56	28

Præmie for 4 uker					
1	180	108	18	36	18
2	200	120	20	40	20
3	240	144	24	48	24
4	280	168	28	56	28

Utgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.